

som vedrøre Indenrigsministeriet, nemlig §§ 3 og 6 samt § 7 Nr. 1 (see Tillæg A Spalte 1429—32 og 1435—36) med de dertil hørende Endringsforslag (see Tillæg B Nr. 2—4 og Nr. 13; jvfr. sammesteds Nr. 2—5, Sp. 505—8, og Nr. 14, Sp. 515—16).

Ordføreren (Fonnesbøch): Jeg tør maaskee antage, at det er det høie Things Mening, at jeg ikke bør opholde mig ved de Punkter i Lovforslaget, hvorom der findes fornøden Oplysning enten i selve Lovforslagets Anmærkninger eller, forsaavidt der senere er fremkommet Endringsforslag, i Udvalgets Betænkning. Dette gjælder for en stor Deel det Afsnit, der angaaer Indenrigsministeriet, som nu er under Forhandling, og det høie Thing vil ogsaa see, at Udvalget i sin Heelhed har tiltraadt de af Indenrigsministeren stillede Endringsforslag. Derimod er der af et Fleertal i Udvalget stillet et Endringsforslag under Nr. 13, men da jeg ikke hører til dette Fleertal, vil jeg overlade til den oprindelige Forslagsstiller eller en af de Herrer, der høre til Fleertallet, nærmere at begrunde dette Forslag. Da jeg imidlertid naturligtvis er bekendt med dets Indhold, skal jeg tillade mig kortelig at anføre de Grunde, hvorfor Mindretallet ikke kan slutte sig dertil. Der er først den Hovedbetragtning, man bestandig har gjort gjældende i Finantsudvalget, og som der maaskee i dette Øieblik er mere Anledning til at gjøre gjældende end ellers, nemlig, at man ikke paa Finantsloven bør opføre Bevillinger eller Forhøielser af Bevillinger, som Ministeren ikke har begjæret eller ikke ønsker. Dernæst synes det ikke, at dette Forslag er practisk, idet Summen maa ansees som meget for lille i Forhold til den Anvendelse, der skulde gjøres af den, og fremdeles vil Tiden for Tillægsbevillingens Gyldighed, saa at sige være udløben, inden der bliver Spørgsmaal om at bringe disse Penge til Anvendelse. Det vil maaskee ogsaa have Banke- lighed for Finantsministeren at bevilge Forstus paa Erstatning, saalænge der ikke foreligger Noget om, at Rigsdagen finder Anledning til at bevilge en saadan, og endelig har Mindretallet ikke kunnet gaae ind paa dette Forslag, fordi det deri omhandlede Spørgsmaal streifer

ind paa Forfatningsstriden, hvilken det samme Mindretal allerede tidligere har tilladt sig at fravaade at gjøre til Gjenstand for yderligere Forhandlinger under Finantsfagets Behandling.

Føberning: Fleertallet har under Nr. 13 til § 7: „Til overordentlige Statsudgifter“, stillet et Forslag om at bevilge 50,000 Rd. til Forstus paa Erstatning for de Naturalforbrødenheder, som Kongeriget har tilveiebragt i Anledning af Krigen. Det har nemlig maattet forundre, at der ikke til Tillægsbevillingen fra Regjeringens Side er fremkommet noget Forslag enten om en endelig Afgjørelse af denne Sag, hvad dog sandsynligtvis ikke kunde skee nu, eller om et Forstus for at kunne tilfredsstille de meest paatrængende Fornødenheder, som et saadant Forhold medfører. Forslaget er stillet for at give Regjeringen Anledning til at udtale sig om denne Sag, og for at den, hvis den finder det fornødent, inden 3die Behandling kan faae Summen forøget, idet den documenterer Betydningen deraf. Som bekendt ere alle Øbelsjer af Naturalforbrødenheder her i Landet Noget, der hører under Indskrænkningens § 2, og som altsaa maa komme til Overveielse i Rigsdagen. Dette er ogsaa naturligt, da Rigsdagen er den, som nærmest er kaldet til at repræsentere alle Borgernes Krav, Forpligtelser og hele Stilling. Der er ingen anden Repræsentation her i Landet, som har noget Kald dertil, og forsaavidt en anden Repræsentation skulde give sig af dermed, maatte det efter min Mening betragtes som et selvtaget Kald. Derimod paaligger det os at paa- see, at en Sag af denne Natur, der kan have en saa alvorlig Betydning for ikke saa Borgere i Landet, ikke udsættes ufornødent. Det kan være en lang Tid, inden den kan endelig afgjøres, men den foreløbige Dæfning af de forskjellige Behov kan altid indtræde tidligere, og har ogsaa, under lignende Omstændigheder været foretaget tidligere. Dersom Medlemmerne dertil imidlertid ikke blive bevilgede ved denne Tillægsbevilling, er der ingen Sandsynlighed for, at de ville kunne blive det før til Efteraaret, naar Rigsdagen atter kommer sammen; men det vilde være en meget lang Tid at lade